

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δο. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ποῦ θέλει τὸ μνημεῖόν του ὁ Παῦλος Μελάς).—Ἡπειρος.—Ἡ Ἰταλία ἐν Ἀλβανίᾳ.—Ἀγγέλματα καὶ θυροί.—Ἡ Αἰγυπτὸς καὶ ὁ σύγχρονος Ἑλληνισμός.—Τὰ ἐν Ἑλλάδι.—Τελευταῖαι εἰδήσεις.
Ἐπιφυλλίς (Δημοτικὰ ἄσματα τῆς Θράκης καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὑπὸ Γεωργίου Δ. Παχτίου).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1904.

Ἡ κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας ἡμέρας τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, τὴν Παρασκευὴν, Σάββατον καὶ τὴν Κυριακὴν πανηγυρικῇ, ὁμόθυμῳ, ἐγκαρδιωτάτῃ ὑπὸ σύμπαντος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀποθώσεως τοῦ ἥρωος τοῦ πολυθρήνου, τοῦ **ΠΑΥΛΟΥ ΜΕΛΑ**, ἀπετέλεσε τὴν εὐφρόσυνον ἡῶ τῶν καλλίστων ἑλληνικῶν ἐλπίδων. Διότι ὁ Παῦλος Μελάς, ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατος, οὗ ἡ δύσις τοῦ βίου ὑπῆρξε φωτεινότερα καὶ αὐτῆς τῆς ἁλῶς φαιδρωτάτης ἀνατολῆς, δὲν εἶναι ἀπλῶς ἥρωας ἐκ τῆς ἀτελευτήτου ἐκείνης σειρᾶς τῶν ἡρώων, οἵτινες λαμπρύνουσι τὴν μακρὰν, τὴν περιπετειώδη, τὴν πολυκύμαντον ἱστορίαν τοῦ πολυπαθοῦς τούτου ἔθνους, ἀλλ' ἀληθῆς πρωτομάρτυς τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἐν τῷ μεγάλῳ ἐπερτῇ καὶ ἄλλος ἐν Μακεδονίᾳ ἀγωνιᾷ αὐτῆς, ὅστις οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ αὐτὸς ὁ ὑπὲρ ὑπάρξεως ἁγών της.

Διὰ τοῦ τιμιωτάτου αὐτοῦ αἵματος εὐρυτάτην ἐχόραζε τὴν δόδον, ἣν ὀφείλει νὰ βαδίσῃ σύσσωμον τὸ ἔθνος, ὅπως εὐρὴ τὴν σωτηρίαν του καὶ ὁ ὕστατος στεναγμός, ὃν ἀφῆκεν ἐπὶ τῶν κλιτύων τοῦ Γράμμου, εἶναι τὸ βροντώδες πρὸς τὸ Πανελλήνιον σάλπισμα, ὅπως στρέψῃ ἀμέριστον, ἀποκλειστικὴν, ἀμετακίνητον, διαρκή, λελογισμένην τὴν προσοχὴν του ἐπὶ τῆς κινδυνεύουσας Μακεδονίας, σὺν ἡ καὶ τὸ δλον ἡμῶν γένος συγκινδυνεύει.

Καὶ τὸ μέγιστον τῶν κατορθωμάτων τοῦ ἥρωος εἶναι, ὅτι ἡ προσοχὴ τοῦ ἔθνους τοιαύτη ἐστράφη πρὸς τὴν Μακεδονίαν. Ἐπὶ δικαιοδοσίᾳ εἰς τὴν ἑλλῆς προσφιλεστάτης τοῦ Ἑλληνισμοῦ κήρης, τῆς Κρήτης, οἱ τριγμοὶ τῶν συσφιγγομένων ἀλύσεων τῆς δουλείας, τῶν ξιφῶν τῶν τουρκομάχων τέκνων τῆς ἡ κλαγγῇ ἐκράνουν ἀφιερωμένον τὸ ἔθνος ἐν τῇ ἀγωνιώδει πάλῃ, ὅπως συντρέψῃ τοὺς ἀπαισίους ἐκείνους δεσμούς. Καὶ οἱ δεσμοὶ συνετρίβησαν καὶ ἡ νίκη τοῦ ἑλληνισμοῦ κατὰ τῆς ἀσιατικῆς βαρβαρότητος καὶ ἡ κατῆλυσσις τοῦ δικαίου εἶναι μεμαρτυρημένη καὶ τῷ πολιτισμοῦ ὁ ἁγὼν, ὑπὲρ οὗ ἐπὶ τρισχίλια ἔτη διαρκῶς οἱ Ἕλληνες ἐπιστρατεύοντο, ἐθριάμβευον ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἐκείνῃ γωνίᾳ κατὰ τοῦ ἱστορικοῦ τέρατος, τοῦ ὁποίου τροφὴ εἶναι ἀνθρώπων σάρκες καὶ δόξα ἡ ἐρήμωσις.

Ἀλλ' ἡ Μοῖρα τοῦ ἔθνους τούτου δὲν γράφει εἰς τὰς μυστικὰς τῆς δέλτους τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν ἡσυχίαν. Ἀντὶ ἐνός ὑπὸ δύο ναταπύχεται τεράτων αὐτῇ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἡ καρδιά καὶ οἱ ὄνυχές των οἱ γαμφοὶ μετὰ λύσσης βυθίζονται ἀπὸ πέντε ἡδὲ ἑπτὰ εἰς τὰς σάρκας τῆς παρθένου Μακεδονίας καὶ τὰ ἱερά της βεβηλοῦνται καὶ ἀνατρίπονται οἱ βωμοὶ της καὶ οἱ γόοι χρευσουσὶν συζύγων καὶ παιδῶν ἀπορραγνισμένων ἀντηχοῦσιν ἀπὸ πέντε πρὸ πάντων ἐτῶν σπαρτακτικοὶ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἔθνους.

Ἀλλ' ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἦτο ἐν ἀτονίᾳ ἐκ τῆς υπερβολικῆς καταπτοήσεως. Εἶχε τρομάξει ὅχι ἐκ τῆς θρηϊωδίας τῶν τεράτων, ἀλλ' ἐκ τῆς φιλοανθρωπίας τῶν πεπολιτισμένων, οἵτινες εὐαίσθητοι πρὸς πᾶσαν αἱματοχυσίαν πολέμου ἰδιάζουσιν αἰσθάνονται συγχίνῃσιν ἐν πάσῃ ὁρμῇ τοῦ ἑλληνικοῦ γένους κατὰ τοῦ κληρονομικοῦ αὐτοῦ τυράννου. Χάριν τοῦ τυράννου τούτου οἱ ἐπὶ τοῦ δίσκου ἔτοιμοι καρποὶ τῆς Κρήτης νίκης τοῦ Ἑλληνισμοῦ κρατοῦνται ἐν μετρώῃ, ἵνα μὴ πέσωσιν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Ἑλλάδος.

Οὐχ ἦτον ἐν ᾧ οἱ πεπολιτισμένοι δὲν εὐνοοῦσι τοὺς κεκηρυγμένους πολέμους καὶ τὰς φανεράς ἐπαναστάσεις, προστατεύουσι τοὺς ἀνάνδρους καὶ σκοτίους φόνους καὶ οἱ σφάζον-

τες γυναῖκας καὶ παιδιὰ εἶδον σπερόμενον ὑπὲρ πᾶσαν ἀνθρώπων ἐλπίδα καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀνθρωπίνην συνειδήσιν δικαίου καὶ ἀληθείας τὸ ἄτιμον ἔργον τῶν ταχύτερων καὶ αὐτῶν τῶν προσδοκίων τῶν ὑπ' αὐτῶν τῶν χειρῶν τῆς ἡμερωμένης καὶ χριστιανικῆς Εὐρώπης. Τὶ ἄλλο ἢ τοῦτο εἶναι τῶν μεταρρυθμίσεων τὸ κατασκευάσμα;

Δεν ἦτο ἄρα ἐνδεικτικὸν ἀνθητικῆς δυσμενείας μόνον ἡ διαγωγὴ αὐτῆς τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ ἐνεργοῦ καθ' ἡμῶν μίσους καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους κυφοροῦσα ἐκ τούτου τὴν ὁργὴν καὶ τὴν ἀγανακτῆσιν ἐναρκούτο ὑπὸ τοῦ φόβου τῶν πεπολιτισμένων μάλλον ἢ τῶν βαρβάρων.

Τὴν κατάπληξιν ταύτην ἤλθε νὰ διαλύσῃ το ἔξρος τοῦ ἡρώϊκου πρωτομάρτυρος Τὸ ἅγιον αἷμά του ἐρράντισε καὶ ἀφύπνισε τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ ἐπανέφερεν εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῆς ὁ καλλίνικος ἥρωας, ὅτι ὡς μόνῃ ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου ἡ Ἑλλάς χλευαζομένη τὸ πρῶτον, πολεμουμένη ὕστερον παρ' ἀπάντων, ὅπως εἶτα παρ' ἀπάντων θαυμαστῇ, οὕτω καὶ νῦν μόνῃ καλεῖται νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἀρξάμενον ἔργον καὶ νὰ μεγαλοουργήσῃ.

Καὶ τὸ ἔθνος φαίνεται συναισθανόμενον τὸ φλογερὸν, τὸ παιητικὸν, τὸ ὑπὲρ τῆς κήρυγμα τοῦ παρθενικοῦ καὶ γλυκυτάτου ὕμνου τοῦ ἑλληνικῆς πατρίδος, τοῦ ἀγλαομόρφου καὶ προσφιλεστάτου μας **ΠΑΥΛΟΥ**. Οὐδὲ πρόκειται ἐν αὐτῷ ἀπλῶς περὶ τῶν Βουλγάρων. Τὸ κήρυγμά του εἶναι κήρυγμα ἐλευθερίας, εἶναι ἡ πιστὴ ἡχώ τῆς βροντῆς τοῦ 1821 καὶ πρὸς τὴν ἐπιτέλεισιν τῶν ἀνασταλπισθέντων ὀφείλει νὰ ἐτοιμασθῇ ὅχι ἀπλῶς τὸ κράτος τὸ ἑλληνικόν, ἀλλὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, διότι προκείται καὶ πάλιν περὶ ἐλευθερίας καὶ ἀποσείσεως τοῦ ζυγοῦ τῆς τυραννίας, ἥτις εἶναι μία καὶ ἡ αὐτὴ εἴτε βουλγαρικὴ εἴτε τουρκικὴ καλεῖται.

Πρὸς τοῦτο τὸ ἔργον, εἰς ὃ διὰ τῆς στιβαρᾶς χειρὸς τοῦ ὄθησε τὸ ἑλληνικὸν γένος ὁ καλλιτέφνης μάρτυς, φέρεται ἀκατασχέτως νῦν ἡ δλῇ ἑλληνικὴ φυλὴ καὶ εἰς τοῦτο ὀφείλει νὰ ἀντιρῶσθαι ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοιοῦτου μεγάλου θανάτου δλῆν τὴν προσοχὴν της καὶ εἰς αὐτῆς τὰς δυνάμεις. Ὑμνων ποιητῶν καὶ δημοσιογραφικῶν διθυράμβων δὲν ἔχει ἀνάγκη ἡ ψυχὴ τοῦ Παύλου. Ἡ σκιά του δὲν ἀνεχεται ἄλλους ὕμνους, ἡ ἐκείνους, οὓς διαλαλοῦσιν οἱ κρότοι τῶν τηλεβόλων καὶ γράφει ἡ αἰχμὴ τοῦ ξίφους. Τὸ δὲ μνημεῖόν του δὲν ἀνῆκει εἰς τὰς Ἀθήνας. Τὴν μαρμαρινὴν εἰκόνα τοῦ Παύλου ζικιδίει ὁ καθηγιασμένος λόφος τῆς Στατίτης, διεκδικοῦσιν αἱ πύλαι τῶν πόλεων τῆς Καστορίας καὶ τοῦ Μοναστηρίου καὶ πρὶν ἢ ἐκεῖ στήσωμεν τὸν ἀνδριάντα τοῦ **ΠΑΥΛΟΥ** δὲν θὰ δυνηθῶμεν ποτε νὰ ἐξευμενίσωμεν τὸν ἥρωα.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Ἐκτεταμένη ἰδρύσιν ἐν Ἰωαννίνοις ὑποκαταστήματος τῆς Ὀθωμ. Τραπεζῆς.—Οἱ Ἕλληνες τραπεζίται διὰ τί κοιμῶνται;—Τὰ ἰταλικά ὄνειρα.—Αἱ ἀστέιαι τῶν Ρωμοῦνων ἐνέργειαι.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἰωαννίνων ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1904.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀυτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Τραπεζῆς ἐξαπέστειλεν ἐνταῦθα πρὸ τινων ἑβδομάδων δύο ἐκ τῶν ἀνωτέρων αὐτῆς ὑπαλλήλων, ὅπως οὗτοι μελετήσωσιν ἐπὶ τόπου, ἐὰν ἡδύνατο νὰ ἰδρῶσιν ὑποκατάστημα τῆς ἐν λόγῳ Τραπεζῆς σκοποῦν ν' ἀνοίξῃ τραπεζικὴν ἐργασίαν καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Ἀλβανίας. Καθ' ὃ δὲ ἐγνώσθη αἱ συλλεγόμεναι πληροφορίαι εἶναι ὅπως ὀλίγοι ἐνθαυρνῶνται περὶ τῆς μελετωμένης ἐπιχειρήσεως καὶ ἡ γνώμη τῶν ἀπεσταλμένων τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπεζῆς εἶναι ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως ὑποκαταστήματος. Φαίνεται, ὅτι ἡ πρὸ καιροῦ ἰρριθεσία ἐν τῷ ἀθηναϊκῷ τύπῳ ψευδῆς εἰδήσεως περὶ σχεδιαζομένης δῆθεν ἰδρύσεως Τραπεζῆς Ἰταλικῆς ἐν Ἰωαννίνοις εὗρεν ἡχώ παρὰ τῇ Διεύθυνσει τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπεζῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἥτις ἀπορῶς, ἀνευ διαφημίσεων καὶ ὡς ἐμπρέπει εἰς ἀνθρώπους πρακτικοὺς λαβεῖσα ὑπὸ σημείωσιν τὸ ζήτημα ἀνέθηκε τὴν μελέτην αὐτοῦ

εἰς πραγματογνώμονας. Καὶ ἐὰν μὲν τὰ οικονομικὰ συμφέροντα τῆς Ἡπείρου, στερομένης μέσων συγκοινωνίας, βιομηχανίας, ἐνεργοῦ ἐμπορίου, θέλουσι προαχθῇ καὶ κατὰ πόσον διὰ τοῦ μέτρου τούτου, ἀπέχοντες νὰ ἐκφέρωμεν γνώμην, αἱ τε στερομένοι τῆς πρὸς τοῦτο ἀρμοδιότητος, ἀναμφιβόλως ὁμῶς ἡ ἀναλαμπάνουσα τὸ ἐγχείρημα τοῦτο Τράπεζα δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν αὐτῆς ζημίαν. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δὲ ταύτης, ἔστω καὶ μόνῃ, πλὴν πολλῶν ἄλλων καὶ μεγάλων λόγων ἑθνικῶν, κρινόμενον τοῦ γεγονότος τούτου δὲν θὰ ἡδύνατο ἀρᾶ γε μία τῶν ἐν Ἀθήναις Τραπεζῶν πρὸ καιροῦ νὰ εἶχεν ἀναλάβει τὴν ὑπόθεσιν προλαμπάνουσα; Τίς ἐκ τῶν ἑλλήνων Τραπεζιτῶν διεννοήσῃ τὴν μεγαλεπήβολον Ἑλλήνων Τραπεζιτῶν διεννοήσῃ τὴν Ἡπείρον; Τίς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐλευθέρῳ κράτει ἐπαίοντων καὶ δυναμένων ἀπερᾶσαι νὰ λάβῃ ποτε τὸν κόπον περιηγούμενος νὰ διέλθῃ ὁλίγας τινὰς ἡμέρας λόγῳ ἀναψυχῆς, θερμῆς ἢ ἀρχαιολογικῶν μελετῶν εἰς τὴν δροσερὰν καὶ σύσκον ἡμῶν πατρίδα; Τίς ἐσκέπη; ὅτι ἔως ἐπιτόπιος τις μελέτῃ τῶν κατὰ τὴν ἀτυχῇ Ἡπείρον (ὁποῦτομεν δὲ, ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ ἦτο δύσκολον, ἐὰν καλῇ θέλῃς ὑπῆρχε, ἀφοῦ μάλιστα τὸσον ὁμαλὰ καὶ μετὰ τρυφερότητος σχέσεις μᾶς συνέδεσαν καὶ μᾶς συνδέουσι κατὰ τὰ τελευταῖα εἰμ μετὰ τῆς Ὀθωμ. Ἀυτοκρατορίας) ἡδύνατο νὰ προσπορίσῃ ἑθνικόν τι κέρδος;

—Ὁ γνωστὸς Δεσπότης Βλίσσας ἀμνηστεύει πρὸς τινος ἀπῆλθε δι' Ἰωαννίνων εἰς τὴν γενέτειράν Αἰθῶνα. Ὁ βέη; οὗτος ἐκ τελείας ἀγνοίας βεβαίως τῶν κατ' αὐτὸν καὶ τῶν κατὰ τοὺς ἐ. Ἀλβανίαν ἐν γένει ὁμοθρήσκους τοῦ εἶχε δώσει ἀμετηγμένην εἰς ὁνειρώδεις σκέψεις τῶν ἐν Ἰταλίᾳ θερμοκρίων ἐκτετατῶν ἐκτετατῶν, ὅτι ἡδύνατο νὰ ἐχωρῇ ἐν Ἀλβανίᾳ ὁμοφρονῶν τῶν. Τὰ διαδεχόμενα ἀλλήλα ἐπεσιδία διαφόρων βέδων Ἀλβανῶν. ἰδιαιτέρως δὲ τοῦ Μαλῆ καὶ Δεσμῆ, δὲν ἀμφιβόλλομεν, ὅτι θὰ δώσωσιν εἰς τοὺς μωροὺς ἐκείνους νὰ ἐννοήσωσι πόσον ἀεροκοπανοῦσι.

—Ὡς ἐπικουρὸς τῆς Ρωμοῦνικῆς προπαγάνδας ἐσπευσεν ἐνταῦθα τῇ προκλήσει τοῦ κ. Παδεᾶνου μετὰ τῶν τριῶν τέκνων του χάριν τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ρωμοῦνικοῦ σχολείου, ἱατρὸς τῆς Βασιλικῆς ὀνόματι, ἐκ Βωβοῦσης μὲν καταγόμενος, ἀλλ' ἐν Ρωμοῦνίᾳ τῶς διαμένων. Ὁ Βασιλικῆς οὗτος εἶναι ὁ περίφημος ἐκείνος πατριώτης (ἢ) Ρωμοῦνος (ἢ), ὅστις ἐν ἡμέραις χαλεπῆς διὰ τὸν κ. Παδεᾶνον, ὅτε οὗτος δὲν ἡδύνατο νὰ εὐρὴ οἰκίαν ἐν Ἰωαννίνοις τῷ ἐτηλεγράφῳ, ὅτι διαβέβαιε τὸ ἐν Ἰωαννίνοις μέγαρόν του (!) δωρεάν (!) Ἡ ἀγρυπία δὲ αὐτῇ ἐξηρέθη τὸν ἀτυχῇ Λαζαρέσκον ν' ἀποκαλύψῃ διὰ τοῦ Balkanul, ὅσα ἀπεκαλύφθη καὶ αἱ ἀποκαλύψεις ἐκείναι, ἐπέφερον, ὅς γινωσκόν, τὴν δολοφονίαν του. Ὁ κ. Βασιλικῆς διωρίσθη ἡδὲ διδάσκαλος τοῦ ρωμοῦνικοῦ σχολείου καὶ ἱατρὸς τῆς προπαγάνδας.

Η ΙΤΑΛΙΑ ΕΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἡπείρου ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου 1904 τὰ ἐπόμενα:

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον «ὁ ἀγγελιοφόρος τῆς Ἀλβανίας» (L' araldo d' Albania) ὄργανον ἰταλοαλβανικὸν τοῦ ἐν Ῥώμῃ κομικτοῦ δημοσιεύει τὸ ἐξῆς ἄρθρον ὑπὸ ἡμ. 1 Ὀκτωβρίου καὶ ὑπ' ἀριθ. φυλ. 2.

«Τὸ Βαλκανικὸν πρακτορεῖον» (Agenzia Balcanica ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 100 φύλλῳ αὐτοῦ ἐδημοσίευσεν δι' ἀνταποκρίσεως ἐκ Δυρραχίου, ὅτι ἀεγνώσθη, ὅτι ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις εὐρίσκει εἰς διαπραγματεύσεις, ἵνα προσκτήσῃται δι' ἀγορᾶς γαίας ἐν τῷ παντὶ τούτῳ ἐπὶ τῆς Ἀλβανικῆς παραλίας, ἵνα κατόπιν μεταφέρῃ ἰταλικὰς τινας οἰκονομικὰς καὶ ἰδρύσῃ οὕτως ἀποικίαν ἰταλικήν».

Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ διηγήσωμεν (λέγει ὁ ἀγγελιοφόρος) ἐλευθέρως ὅτις ἐλευθέρων νὰ τὸ πρᾶξωμεν. Τὴν ἀτυχῇ ἰδέαν τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως, ὅπως ἰδρύσῃ ἰταλικὰς ἀποικίας ἐπὶ τῆς Ἀλβανικῆς ἀκτῆς τοῦ Ἀδρίου ἀποδοκιμάζομεν καὶ ὡς Ἀλβανοὶ καὶ ὡς φίλοι τῆς Ἰταλίας. Ὡς Ἀλβανοὶ λυποῦμεθα, ὅτι ἡ Ἰταλία θεωρεῖ μετὰ περιφρονήσεως τὴν Ἀλβανικὴν γῆν ὡς χώραν τῶν Ματαβελῆς ἢ τῆς Ζουλουλάνδης! ὅς φίλοι τῆς Ἰταλίας ἐπίσης, διότι εἶναι βέβαιον, ὅτι ἡ ἰδέα αὕτη πραγματοποιούμενη ἔσται τὸ μοιραῖον σπέρμα τοῦ εἰλικρινεστεροῦ μίσους ἀπὸ μέρους τῶν Ἀλβανῶν κατὰ τῆς Ἰταλίας. Ἐὰν ἐπιπρόλοι καὶ μωροὶ παροδίσαν τὴν ἰδέαν, ὡς ἐκτετατῶν ἐπὶ τὸν ὅπουροισιν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας τὴν φροῦδην ταύτην ἰδέαν ὡς δυναμένην νὰ διαλύσῃ καὶ παρέστησαν αὐτὴν ὡς δυναμένην νὰ πραγματοποιηθῇ τὰ γεγονότα ἀποδεικνύουσι τούναντιον.

Ἡμεῖς οἱ Ἀλβανοὶ ἀπορρίπτουμεν μετὰ συμπαθείας πρὸς τὸ ἔργον τῆς ἰταλικῆς διπλωματίας, ἐφ' ὅσον αὕτη προσπαθῇ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ ἡμέτερα ἑθνικὰ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΚΕΥΗΝ

Ἡδὲ αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην ἀρχιγρόνον
Ὀδὸς Ἰπποκράτους 5

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

δικαίᾳ ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων καὶ ἀγωνίζεται δι' εἰρηνικῶν μέσων, ἀλλὰ λυσιστελῶν, νὰ ἐπιτύχῃ ὑπὲρ ἡμῶν παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης τὴν ἀδειαν νὰ ἀνοιχθῶσιν αἱ ἑθνικαὶ ἡμῶν Ἀλβανικαὶ σχολαὶ ἐν ταῖς ἡμετέροις ἐπαρχίαις, ὅπως ἐν ταῖς αὐταῖς ἐπαρχίαις ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ ἐχωσὶ σχολὰς Σέρβοι, Ἕλληνες καὶ Βούλγαροι ἐπὶ ζῆμια τοῦ Ἀλβανικοῦ στοιχείου ἐκ ἀγκυπῆς. Ἀλλ' ἐὰν ἡ ἰταλικὴ διπλωματία πιστεύῃ, ὅτι ἡ Ἀλβανία εἶναι κτήσις ἀδέσποτος (res nullius) καὶ διὰ τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸν πρῶτον καταλαμβάνοντα (primo occupandi), καὶ κατὰ συνέπειαν φρονῇ, ὅτι δύναται, ἐὰν θέλῃ, νὰ ἀποικίσῃ Ἰταλοὺς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι. τοῦτο οὐδέποτε ἀπολύτως θὰ τὸ ἀνεχθῶμεν. Ἐν ἡ δὲ περιπτώσει ἡ ἰταλ. διπλωματία θὰ εἶχε τὴν ἀφορσὴν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν λεκανοθαμνὴν ταύτην ὁδόν, δικαίως θὰ ὑπῆρχε φόβος, ὅτι τὸ εὐθύβολον ἀλβανικὸν τουφέκι θὰ ἡδύνατο ἀκόμη ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ Ἀλβανία ἀνήκει τοῖς Ἀλβανοῖς καὶ ὅτι ἡμεῖς δὲν εἴμεθα Ὀττεντόττοι Ἀφρικανοί.

Ἐὰν κατόπιν τούτου ὑπάρχουσιν Ἀλβανοὶ πατριῶται τὸσον εὐτελοῦς φρονήματος, ὅστε νὰ προθυμωθῶσι γονυπετῶς νὰ ἐπιτρέψωσι νὰ ἀγορασθῶσιν ἀλβανικαὶ γαῖαι δι' ἄλλου χρήματος ἢ τοῦ ἰδικοῦ των καὶ δι' ἄλλων θυσιῶν ἢ διὰ τῶν ἀλβανικῆς συνειδήσεως τοιούτων, ὅς μᾶλλον οὗτοι, ὅτι θὰ προκαλέσωσι τὴν ἰχανάκτισιν ὁλων τῶν γνησίων Ἀλβανῶν καὶ ὅτι αἱ ὡς αἰσῆσι φαινόμεναι αὐταὶ ἀπαιχταὶ θὰ μεταστραφῶσιν εἰς ὀλέθριον τέλος.

Ἐκαστος ἔχει τὰ συμφέροντά του καὶ ἡμεῖς τὰ ἰδικά μας. Ἡμεῖς δὲ ὡς πρόσκοποι τῆς καταθλιβόμενης ἀλβανικῆς ὑποθέσεως ἠβηλήσαμεν ἄπλως νὰ ἐξάρωμεν τὸ γεγονός, διότι οὐδεὶς πρέπει νὰ πλανᾶται προκειμένου περὶ τοῦ εἰλικρινοῦς ἡμῶν πατριωτισμοῦ. Ἐλαλήσαμεν. Οἱ πατριῶται ἀς τὸ γνωρίζωσιν, οἱ δὲ Ἰταλοὶ ἀς μὴ ἀπατῶνται!

CONTE VLADANY

Σημ. Μεταφραστῶ. Ἡ Υ. Π. κατόπιν τῶν ἀνταλλασσόμενων ὁρημέραι μετὰ τῶν Σουλτάνου καὶ Βικτωρος Ἐμμανουὴλ τρυφερῶν φιλοφρονήσεων ἀμείβουσα τὰς ἐν Μακεδονίᾳ ἰταλικὰς πρὸς τὸ καθεστὸς ὑπηρεσίας τοῦ στρατηγοῦ Δετζώρτζι διέταξε τὰς ἐν Ἡπείρῳ καὶ Ἀλβανίᾳ ὁθωμανικὰς ἀρχὰς, ὅπως τοῦ λοιποῦ μὴ παρέχωσι δυσκολίας εἰς τὰς κατὰ τὰς ἐπαρχίας ταύτας ἐνεργείας τῶν Ἰταλῶν προξένων προκειμένου περὶ τῶν ἰταλικῶν ταχυδρομείων, σχολείων, ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας. Εἰς τοῦτο δὲ ὀφείλεται ἡ ἐσχάτως ἐπιτευχθεῖσα παροχὴ ἐπισήμου ἀδείας καὶ οἰκῆματος πρὸς ἐγκαθίδρυσιν τοῦ ἐν Ἀγίου Σαράντα πρακτορείου τῆς ἰταλ. ἀποποικιστικῆς εταιρείας Puglia, εἰς τοῦτο ἐπίσης ἀποδοτέα καὶ ἡ περὶ τῆς γράφει ὁ Ἀγγελιοφόρος διαπραγματεύσεως πρὸς ἀγορὰν γαίῶν πρὸς ἐγκαθίδρυσιν Ἰταλῶν ἀποικίων ἐν Δυρραχίῳ. Καὶ ἡ μὲν τουρκικὴ πολιτικὴ ἀνέκαθεν τοιαύτη οὐσα, δηλ. μύωψ, παλὶμβούλος καὶ δολία οὐδένα ἐκπλήσσει ἐκπλήσσει ὁμῶς καὶ θλίβει κακίως τὸν ἀτυχῇ Ἡπειρωτὴν καὶ τὸν Ἀλβανικὸν λαὸν ἡ ἀλάστορ καὶ ὑπεροπτικὴ συμπεριφορὰ τῆς ἐπισήμου Ἰταλίας ἐναντίον παντὸς θεοῦ καὶ ἀνθρωπίνου δικαίου, ἐναντίον τῆς ἱστορίας καὶ τῆς καταγωγῆς καὶ τῶν ἑθνικῶν παραδόσεων αὐτοῦ τοῦ ἰταλικοῦ ἔθνους. Ἀλλὰ ποῖαν ἀγωνίαν τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύουσιν, ἐὰν μὴ ἀνοίαν ὀφλισκάνουσιν οἱ ἐν Ἰταλίᾳ ὀνειρουμένοι μακρὸν πατριῶται ἀλβανικὴν ἀποκατάστασιν διὰ τῆς Ἰταλίας, καὶ πόσον ἀργὰ (ἀλλὰ meglio tardi che mai!) ἐξῆλθον, ὅπως ἐννοήσωσιν, ὅτι ἡ ἰταλικὴ πολιτικὴ λησμονήσασα καὶ φιλελευθέρᾳ αἰσθήματι καὶ ἑθνικῆς παραδόσεως ἀτενίζει βλοσυρῶς εἰς τὴν ἀνθήσαν τῆς πλεονεξίας καὶ τῆς ἀθεμίτου φιλοκτηνητικῆς ὁδοῦ; Καὶ ποτε ἐπὶ τελοῦς θὰ πεισθῶσι καὶ θὰ καταλάβωσιν, ὅτι οἱ μὲν Ἀλβανοὶ Μωαμεθανοὶ εἶναι καὶ ἔσονται ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τοῦ ἰσλαμικοῦ ἐν Εὐρώπῃ οἰκοδομήματος, οἱ δὲ ὀρθόδοξοι πρὸς ἐν καὶ μόνον τέμα τῶν δεινῶν αὐτῶν καὶ πρὸς ἐν καὶ μόνον τῆς ἀπαρεγκλίτως ἀποβλέπουσιν, τὸν ἱερόν της Ἀκρόπολεως τῶν Ἀθηνῶν βράχον;

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΥΡΟΙ

Κα

ο δὲ πρὸς ζήμειαν πάντως τῶν ἡμετέρων πα-
συχὴν τροχὴν κατὰ πάντα ξενικὴν καὶ ἀπόδορον
διὰ τὴν ἐλληνοπραγίην αὐτῆς μόρφωσιν. Δίδωι οὐδεὶς
προν

Εὐχόμεν λοιπόν καὶ ἡμεῖς ἵσταναι μὴ
καθῆναι, ἵνα καταβῶμεν πᾶσαν εὐλόγητον
ἰδὲ πρὸς δημιουργίαν ἀνίας ἐθνικῆς μουσικῆς,
ὡς νὰ παραγγίξῃ ἔργα ἐντελῆ, φέροντα τὰ
χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς
καὶ ἐθνότητος; Κατ' ἀνάγκην δὲ ὁ Ἕλλην μουσικὸς
ἐλλείπει ἐπαρκούς ὕψους, ὅα προστρέξῃ εἰς τὸ πλοῦ-

(1) «Etudes sur la musique ecclésiastique grecque», Paris 1877.
L. Bährner «Griechische Volksweisen» München
καὶ ἄλλαι περιπεδοῦσαι μονογραφίαι.

ἐπει καὶ αὕτη τὸ πραγματοποιεῖται, ἵα δὲ δάκρυα ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν μερικῶν ἐξ αὐτῶν κρουνηθῶν ἔρρουσι, διότι με τοὺς ἥγους τῶν ἐπὶ μνήμῃ ἀναπολυμένων ζυμάτων ἀνεμυθῶσκοντο προσηλύνον νεκρῶν, πάπων, πατέρων, μητέρων, κτλ.

ὅστις, ἐν παρόντι εὐρήσῃ, εἶχε τὴν κληρὶν διδόναι καὶ κατὰ τὸ τετρασήμερον διάστημα τῆς ἐν Πλάτῳ δεικνύσῃ ἡλῶν ἐν μᾶς συλλογιστῇ προηδύτατα.

ἔπεται συνέχεια

των θελώντων ληστρονικῶς νὰ μεταβάλωσι τὸ ἐν Μακεδονίᾳ ἐθνολογικὸν καθεστὸς, θὰ γείνη μνηστὴν ἅμα τοῦ ἥρωος καὶ μορμολικῆς τῶν ληστρον, ὡς ποτε ὁ Βουδὸς τοῦ Αἰώντος ἐκείνου, πρὸ τοῦ ὁποῦο διήργησαν ἐντρομοὶ οἱ Βουλγάροι.

Πρὸ τοιαύτου θανάτου τοιαῦτα ἐπαγγελλόμενοι καὶ παρασκευάζοντες δὲν ἠδύναντο νὰ μείνῃ ἀσυγκίνητος, ἰδιαιτέρως, ἡ ἀκαδημαϊκὴ νεότης. Πρὸς τοιαύτου νεκροῦ τὴν μνήμην ὑπέλαβε δικαίως, ὅτι συνῆλθε αὐτὴν εἶπερ τινὰ καὶ ἄλλον ἀρχαῖος δεσμός. Ἡσθάνθη σὲς πρῶτοι, ἡ νεανία, τὴν σημασίαν τῆς θυσίας τοῦ νεανίου. Ἐνέβαλε κέντρον εἰς τὰς ψυχὰς ὁμῶν πρῶτων, τῶν στρατιωτῶν τῆς αὔριου, τὸ μαρτύριον τοῦ στρατιώτου. Ὑμῶς, τοὺς φοιτῶντας εἰς τὸ Ἐθνικὸν καθίδρυμα, ἐν ᾧ παρίσταται τὸ ἱερὸν ἔαρ τῆς Ἑλλάδος συμπαθείας, τῆς Ἑλλάδος τῆς ἰνίκας, τῆς Ἑλλάδος τῆς μεγάλης, ἣν δὲν περιόριζε ὁ Ὀλυμπος καὶ ἡ Μαλὶα, δὲν διαβῶτε καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ διαλέθῃ ἡ πρὸς τὴν μεγάλην Ἑλλάδα ἀφοσίωσις τοῦ στρατιώτου τοῦ Βασιλέως, ὅστις ἀπέθανεν ὡς στρατιώτης τῆς ὅλης Ἑλλάδος, ἣν ἀπὸ τῶν παιδικῶν τῶν ἡμερῶν ἀναπαρίστατον εἰς αὐτὸν αἱ παραδόσεις τοῦ ἡρωικοῦ τοῦ οἴκου καὶ τὰ διδάγματα τοῦ «Γενοστάθης» τοῦ θεοῦ τοῦ. Ὑπο τοιαύτῃν δ' ἐποφὴν ὁ Παῦλος Μελάς ὑπῆρξε συμφορῆς τῆς αἰς ἐν τῷ Πανελληνίῳ διδασκτῆρι, δὲν καὶ σὲς θέλετε νὰ δείξητε, ὅτι θ' ἀναδειχθῇτε ἐν τῷ μέλλοντι ἀντάξιον στρατιώτη τοῦ φιλοπαύτου νεκροῦ.

Αὐτὰς τὰς πατριωτικὰς συγκινήσεις νομίζω, ὅτι διαγιγνώσκω εἰς τὴν ὡχρότητα τοῦ προσώπου σας.

Αὐτοὺς τοὺς εὐγενεῖς παλκοὺς νομίζω, ὅτι ἀκούω ταύτην τὴν ὥραν λακτίζοντα τὰ νεανικὰ σας στήθη. Καὶ εἰς τὸν νεκρῶσιμον βόμβον τῶν διακρίσεων σας στομάτων νομίζω, ὅτι ἀναγνωρίζω, ὡς ἀκαδημαϊκοὶ πολλοὶ τοῦ Πανελληνίου καθιδρύματος τῶν Μουσῶν, τὴν εὐγὴν καὶ τὸν ὄρκον διακρίσεων στρατιωτῶν τῆς αὔριου, ὅστις ἐδῶ ἐν τῷ κομητηρίῳ ταύτῃ ὅπου ὕβριοντα τὰ μαρμαρυγὰς τῶν ἐλευθεριῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀλγοῦσι ὑποκάρδιον μὴ δυνάμενοι ν' ἀπασιθῶσι εὐλαβῶς τὸ μέτωπον τοῦ στρατιώτου τοῦ θανόντος ὑπὲρ πατρίδος, εἰς δὲν δὲν ἐπαυλοῦσθε ν' ἀναπαύθῃ ἐγγὺς ἐκείνων νικητῶν, ἀλλ' ὅστις ἐπὶ πρῶτον νὰ πῆσιν μακρὰν διανοήσεως λυτῶν τῶν δεδουλομένων.

Κοιμᾶστε τοὺς στεφάνους σας εἰς τὴν ἀριστοτέλειον μνήμην τοῦ ἥρωος, τὴν ὅκνη ἀρχαῖας λακίνας ὑπερήφανον ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ. Κοιμᾶστε τοὺς στεφάνους σας εἰς τὴν ἀρετῶν ὑμῶν ἀντροπὸν τῶν πατριωτικῶν τῶν δυνάμεων, τὴν εὐγὴν γῆρας τοῦ μάρτυρος. Ἡ δὲ σπῆν σας ἐπικρινόμενος τελετῇ, ἥς χρησιμεύει ὡς βᾶπτισμα ἀναγνωρίσεως τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντων, ἐς ἀρᾶν δὲν ἐπαυλοῦσθε ν' ἀναπαύθῃ ἐγγὺς ἐκείνων νικητῶν, ἀλλ' ὅστις ἐπὶ πρῶτον νὰ πῆσιν μακρὰν διανοήσεως λυτῶν τῶν δεδουλομένων.

Μόνον τότε θὰ ἔγῃ ἀξίαν τὸ ὄραμα σας. Μόνον τότε θ' ἀποδοῖσι βραβεῖα μὴ οἱ στέφανοί σας. Μόνον τότε εἰς ἐκείνον, ὃν θροῖται μετ' ὁμῶν καὶ θαυμάζει τὸ ἔθνος ὅλον τὸ Ἑλληνικόν, θὰ ὑπάρξῃ ἑλκάρη ἡ καλὴ ψαχὴ τὸν πολυτίμητον τοῦ νεκροῦ Μακεδονικῆ γῆ.

Ο ΣΕΒΑΣΤΟΣ πολίτευτος κ. Στέφανος Δραγούμης, ὁ τοσοῦτον δεινὸς τραφεὶς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ ποροφιλῆστατον αὐτοῦ γαμβροῦ ἀειμνήστου Παύλου Μελά ἀπέστειλε πρὸς τὴν Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν, ὡς πρόεδρον τῆς Ἐπικοῦρου τῶν Μακεδόνων ἑπιτροπῆς, τὴν ἐπομένην ἑπιστολὴν τῇ 21 τοῦ λήγοντος μηνός.

Σεβασμιώτατε.

Πεποιθὸς δι πρᾶτον σύμφωνα πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς νῦν τῆς τοῦ ποροφιλῆστατον τέκνου μου Παύλου Μελά συνεσιφένον τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὸ διαρκὲς ἔργον τῆς Ἐπικοῦρου τῶν Μακεδόνων ἑπιτροπῆς, ὅλον διευσιφένον ἐν τῷ ὑπὸ χρονολογίαν 10 Ἀδριανίου 1903 προγράμματι. αὐτῆς, παρακαλῶ νὰ μὲ ἐγγράψῃτε μνησίαν χορηγὸν δραχμῶν ἑκατὸν (100) ὡς θέλω φροντίσει νὰ καταβῇ ἀπὸ τῆς Νοεμβρίου ε. ε. τακτικῶς ἐν ἀρχῇ ἐκάστου μηνός μέχρι τέλους τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1905, αὐτοῦμαι δὲ τὰς εὐλογίας τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος.

Εὐλαβῆς θεράπων
Σ. Δραγούμης

ΥΠΕΡ τῆς ἐπικοῦρου ὁσαύτως ἑπιτροπῆς τῶν Μακεδόνων διετίθησαν κατ' ἐπιθυμίαν τῆς ἐριτίμου χήρας τοῦ ἥρωος καὶ οἱ καταθέτες ἀπειροὶ στέφανοι κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ μνημοσύνων. Αἱ ἀνάγκαι, πρὸς ὧν τὴν θεραπείαν συνέστη ἡ ἐπίκορος τῶν Μακεδόνων ἑπιτροπὴ, κατέστησαν εἶπερ ποτε καὶ ἄλλοτε νῦν ἐπιτακτικῇ, ἀρῖστα δ' αὐτὴ ἐπραξεν ἀπρηθύναντα τὴν παρὰ πόδας ἐκκλήσιν

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ

Εἰς τὸν ἀπανταχοῦ Ἑλληνικὸν κόσμον, τὸν ἐναγωνίως παρακολουθοῦντα τὰ ἐν Μακεδονίᾳ τελοῦμενα, εἶνε δυστυχῶς λίαν γνωστὸν, ὅτι τὰ δεινὰ τῆς πολυπαθοῦς ταύτης χώρας κατ' οὐδὲν ἐμειώθησαν, ἐκ τοῦναντίου δὲ ἡ διακοῦσα καὶ ἐπιτενωμένη ἐκρηκτικὴ κατάσταση καὶ αἱ ἀνὰ ἑκαστὴν ἐποχὴν ἐκρηκτικαὶ ἐπιδράσεις εἰς τὸν λαόν, οὐδὲν ἐμειώθησαν, καὶ δὲν λέγεται ὑπερβολῶν, ὅτι χιλιάδες ἦδη ἀποφραγισθεῖσαν καὶ διὰ δολοφονίαν ἐξοντωσέως ἀπειλούμενον ἰκογενεῖων κατέκλυον τὰς πόλεις καὶ κεντρικὰς κόμας, δέουμαι πρωτίτως ἄρτου καὶ στήγης, πλὴν τῶν παντοδαπῶν θρώσκων καὶ ἄλλων καταστροφῶν τῆς ἐθνικῆς τε καὶ ἰδιωτικῆς περιουσίας.

Ἰνα δυνήθῃ ν' ἀντιπεξέλθῃ πρὸς τὰς συμφορὰς ταύτας, συμφορὰς τῇ ἀποστολῇ αὐτῆς, θεοραπεύουσα ἐν τῷ ἐρικτῷ, σμικροτάτῳ βελῶν, ἀπέναντι τοῦ μεγέθους αὐτῶν, μέτρω τὰς μάλλον ἐπιεικούσας τὴν καθ' ἑκάστην δημιουργουμένην ἀναγκάσιν καὶ πρὸ παντός ἐκπληρώσῃ τὸ πρὸς τοὺς πίπτοντας μάρτυρας τῆς Πατρίδος ἱερῶτατον καθήκον τῆς περιθάλψεως τῶν ὀρφανῶν, ἡ ἡ Ἐπίκορος τῶν Μακεδόνων ἑπιτροπὴ ἀποτείνεται καὶ αὐτὴς ἐν πεποιθῇ πρὸς τὸ Πανελλήνιον, ἀπειδεχομένη καὶ τὸν γενναίτερον ἔρανον τῶν δυνάμενων καὶ τὸν ὀδολὸν τοῦ πτωχοῦ ὑπὲρ τῶν ταλαιπωρουμένων καὶ τοῦ παντός ἐστερημένων ἀδελφῶν μας.

Ὁ Πρόεδρος

† Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ἰωάννης Βαλαωρίτης

Δημήτριος Βικέλας

Μάρκος Δραγούμης

Κ. Ρακτιβάν

Γεώργιος Στερέν

Ἰωάννης Καντατζόγλου

Τὸ ἔργον τῆς ἑπιτροπῆς ταύτης ἐδρύνεται ἐπὶ

μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ὅσον δὲ τελεοφροεῖ ὁ ἀγὼν τῶν ἀμνησμένων Ἑλλήνων Μακεδόνων, τοσοῦτον ἡ ἀνὰ ἄνδρος λύσσα τῶν ληστρον καὶ τῶν φονέων Βουλγάρων θ' ἐκτεθῇ ἐκεῖ ὅπου ἀόλους καὶ ἀμάχους θὰ συναντήσωσι τοὺς Ἑλλήνας Τούτου ἕνεκα καθήκον οὐκ ἐλαττωδὲς ἐπιβάλλεται εἰς πάντα Ἑλλῆνα ἡ ἀρωγὴ πρὸς τὴν ἐθνικὴν ταύτην ἐπιτροπὴν ἐξ ἴσου ἱερὰ οὕσα πρὸς τὴν ἀρωγὴν τῶν δύο πολεμικῶν ταμείων.

ΤΟ ΠΑΡΕΔΡΟΝ Σάββατον συνωμολογήθη μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Καλογεροπούλου καὶ τῶν Τραπεζῶν Ἑθνικῆς, Ἀθηνῶν, Βιομηχανικῆς καὶ Ἰονικῆς σὺμβάσεως περὶ τῆς πωλήσεως τῶν γραμματίων τοῦ λαχείου τοῦ ἑθνικοῦ στόλου

Διὰ τῆς σὺμβάσεως ταύτης ἀντίθεαι ἡ πώλησις τῶν γραμματίων τοῦ λαχείου τοῦ ἑθνικοῦ Στόλου εἰς τὰς μηνουθεῖας Τραπεζῶν ἐπὶ ἀμοιβῇ 10 0/0.

Ἡ Κυβέρνησις διαφρονεῖται νὰ παραδῶσιν εἰς τὰς Τραπεζὰς ταύτας ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν νὰ γραμμάτια ἑκάστη δυνάμεις ἀπὸς δυνάμειν νὰ ἀπερβῇ τὰς 100,000 γραμματίων, ἐπικυλλοῦσεται δὲ τῷ ὑπουργῷ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐλαττοῖ τὸ ποσὸν ἐκάστης ἀπὸ τῆς

Αἱ Τραπεζαὶ δρεφίλονται νὰ καταθέσωσι εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν καθ' ἑκάστην δεκαπενθημερίαν τὸ ἀντίστοιχον τῶν πωληθέντων γραμματίων, τὴν δὲ προτεροῖαν ἐκάστης κληρώσεως δρεφίλονται νὰ ἀνακοινώσωσι τοὺς διατεθέντας ἀριθμοὺς τῶν γραμματίων.

Ρητὸς ἀπαγορεύεται ἡ ἐκδοσις ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἀναγομένων εἰς σὺμβάσεις διὰ τὰς τύχας τῶν κληρώσεων (προμύθεος).

Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ πώλησις γραμματίων εἰς ἀνοήτων τμητῶν τῶν 3 δραχμῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον θ' ἀπαρτίθῃ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν Τραπεζῶν εἰς τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῶν ἢ εἰς τὰς τραπεζὰς τὰς γραμματίων διὰ τῶν ὁμοειδῶν ταμιακῶν καὶ προξενικῶν ἀρχῶν.

Ἐξεδῶθη δὲ καὶ τὸ ἐπικυροῦν τὴν σὺμβασιν ταύτην μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου Β' Διάταγμα.

Ο ΠΡΥΤΑΝΙΣ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Λάμπρος δ' ἡμερησίως διαταγῶν τοιχοκολληθείσας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον συνεχῶς τοὺς φοιτητὰς ἐπὶ τῇ εὐταξίᾳ καὶ κοσμιότητι. ἦν ἰδεῖσθαι κατὰ τὴν τελετὴν τὸν κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον μνημοσύνην, ὅπως ἐτέλεσε τὸ Πανεπιστήμιον ὑπὲρ τοῦ Παύλου Μελά.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Φίλος τοῦ Ἀ' Ἀγῶνος, ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐκ Κερκύρας τὰ ἐπόμενα:

Ἄ' Ἐν Αὐλῶνι οἱ ἀδελφοὶ Ἰταλοὶ νέαν ἐπαθον ἦτταν ἐν τῷ πρὸς τὴν Αὐστρίαν περὶ ἐπικρατήσεως αὐτῶν ἀγῶνι ἐν Ἡπειρῷ. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ μεγάλου Βεζύρου Φερρὲτ πασᾶ κτίζει μεγαλοπρεπέστατον μέγαρον, ὅπερ, ὡς ἐγνώθη, καὶ πρὶν ἢ θεμελιωθῇ ἐστὶ, ἐμυσθῆθη ὑπὸ τῆς Αὐστρίας ὡς προξενεῖον αὐτῆς ἀντὶ τιμῆς ἀδρότατης. Ὁ γινώσκων, ὅτι ἡ ἐπίδειξις ἐν ταῖς χώραις τῆς Ἀνατολῆς πλοῦτος καὶ δυνάμεις εἶναι ἐν τῶν μεγίστων προσηλυτικῶν μέτρων, πεῖθεται, ὅτι οἱ Ἰταλοὶ δὲν θὰ δυνήσονται νὰ συναγωνισθῶσι ἐπὶ μεγαλοπρεπείᾳ πρὸς τοὺς ἀντιζήλους αὐτῶν Αὐστριακοὺς ἐν τῷ ῥηλικιῶτι τούτῳ ἔργῳ τοῦ σφετερισμοῦ ξένης χώρας. Φαίνεται, ὅτι τὸ πρᾶγμα ἐνεποιήσαν αὐτοὶ τὸς δισάρεστον αἰσθητῶν, ὥστε ἤρξαντο τὰς ἀρδιογύρας. Λέγεται, ὅτι ὁ γενικός διευθυντὴς Ὁσμὰν πασᾶς ἐνῆργησεν ἀνακρίσεις καὶ ἐξέθηκε τὰ πράγματα κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ Γαλδί.

Αἱ ἀθηναῖκαί ἐφημερίδες ἐπεβεβαίωσαν τὴν πρὸ δέκα ἡμερῶν μεταβεβαίωσιν εἰδήσιν, ὅτι ἐξήκοντα ἀξίωματικοὶ τ. ὁ βουλγαρικὸς στρατὸς ὑπέβαλον αἰτήσεις παραιτήσεως ἐκ τῶν τέξεων τοῦ στρατοῦ. Ὁ σκοπὸς τῆς παραιτήσεως ταύτης εἶναι πρόδηλος. Τὸ ἔργον τῆς ἀκαλύτου δολοφονίας Ἑλλήνων πρὸς βίαιον ἐκβουλγαρισμὸν τῆς Μακεδονίας εὗρεν ἐπ' ἐσχάτων γενναίαν ἀντίστασιν καὶ ἐχρηζέτο νῆας ἐνισχύσεως. Ἡ κυβερνήσις τοῦ Φερδινάνδου δὲν κατέφυγε ἤδη τὸ πρῶτον εἰς τὸ τέχνασμα τοῦτο. Αὐτὴ ὀργάνωσεν καὶ αὐτὴ προστατεύουσα τὰς ἀνδρῶν καὶ ληστρονικῶν συμμορίας τῶν δολοφόνων διὰ χρημάτων, ὅπως καὶ πολεμικῶν ἐφοδίων ἐντείνει ἀπάσας τὰς προσπάθειάς αὐτῆς, ὅπως μὴ διακοπῇ τὸ ἀτμὸν ἔργου τῆς ἀνατινάξεως ἀτμοπλοίων καὶ σιδηροδρόμων, τοῦ φόνου γυναικῶν καὶ παιδίων, τῆς δλοκατωσέως ἐπὶ καὶ διδασκάλων διὰ τοῦ ἐμπερισμοῦ ἐκκλησιῶν καὶ σχολείων. Ὅταν δὲν ἀρκούν οἱ Τσακαλάρω, Σαδράνσκη καὶ οἱ ἄλλοι τῶν ὁπαδῶν τοῦ Σαράφωφ, ἀπιστέλλει τοὺς ἀξίωματικούς τῆς.

Ἀναμφισβητήτως τοῦτο ἀποτελεῖ φανερωτάτην πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν πρόκλησιν. Τὸ πρῶτον αἶμα τῆς ἀνύτης ἦσαν ἐν Μακεδονίᾳ ἐχούθη, τὸ εὐγενέστατον αἶμα τοῦ Παύλου Μελά καὶ ἀπαξ ἀρχίσαντες δὲν θὰ ἀφῶμεν ἡμετέρες τὸ ἔργον, ὅπερ εἶναι καθήκον ἱερὸν καὶ ἀπαράβατον, τοῦ νὰ βοηθήσωμεν τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν σφαζόμενους. Εἰς τὸ νὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα τοῦ Παύλου Μελά ὁλοῦσι τοὺς Ἑλλήνας ἀξίωματικούς οἱ Βουλγάροι, οὓς ὕβριν θεωροῦμεν νὰ ὀνομάσωμεν συναδέλφους τῶν, διότι οὐδὲν τὸ κοινὸν πρὸς τὸ τίμιον τοῦ στρατιώτου ἔργον ἔχει ἡ ἀνὰ ἄνδρος δολοφονία καὶ ὁ ἐκβιασμός ἀ-

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1904

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

ΤΑΜΕΙΟΝ	Εἰς μεταλλικόν	Τραπεζικὰ γραμμάτια	Ἰονικῆς Τραπεζῆς	Δρ.	30 Σεπτεμβρίου 1904	31 Ἀπριλίου 1904
Κερατὰ	195,715.—	1,881,593.—	20,996,057.69	22,073,365.69	2,020,370.14	1,922,252.90
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἀντίτιμον μεταλλικὸν εἰς τὸ ἔξωτερικόν	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	19,539,458.09	68,778,575.42	52,902,036.80	21,119,669.96
Ἀδελφον πρὸς τὴν Ἑλλ.	Ποσὶν ἐκδοθέντων Ἑθν. Δαν. εἰς χρ. Ἑλλ. Σιδηρ. 4 οῦ τοῦ 1902.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	68,778,575.42	23,767,036.80	20,908,798.28	2,728,967.31
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	12,000,000.—	29,135,000.—	13,847,362.78	12,842,651.18
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	52,902,036.80	20,908,798.28	1,927,543.30	1,168,965.20
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	52,902,036.80	20,908,798.28	3,954,371.94	4,138,151.31
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	52,902,036.80	20,908,798.28	54,092,639.81	52,312,927.09
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	52,902,036.80	20,908,798.28	41,356,713.45	42,004,416.97
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	52,902,036.80	20,908,798.28	11,124,290.95	12,026,285.—
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	52,902,036.80	20,908,798.28	4,718,947.04	4,499,586.48
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	52,902,036.80	20,908,798.28	4,005,364.75	4,179,427.25
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	52,902,036.80	20,908,798.28	1,500,000.—	1,500,000.—
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	52,902,036.80	20,908,798.28	8,440,024.50	8,459,432.79
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	52,902,036.80	20,908,798.28	2,853,664.34	2,870,368.15
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	52,902,036.80	20,908,798.28	1,731,083.34	1,632,416.40
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	52,902,036.80	20,908,798.28	4,436,016.81	1,195,197.01
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	52,902,036.80	20,908,798.28	1,440.20	47,034.20
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	52,902,036.80	20,908,798.28	1,792,000.—	1,792,000.—
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	52,902,036.80	20,908,798.28	1,360,000.—	1,360,000.—
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	52,902,036.80	20,908,798.28	550,000.—	550,000.—
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	52,902,036.80	20,908,798.28	404,278.83	1,444,967.53
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	52,902,036.80	20,908,798.28	359,604,367.77	355,131,608.02

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

ΤΑΜΕΙΟΝ	Εἰς μεταλλικόν	Τραπεζικὰ γραμμάτια	Ἰονικῆς Τραπεζῆς	Δρ.	30 Σεπτεμβρίου 1904	31 Ἀπριλίου 1904
Κερατὰ	195,715.—	1,881,593.—	20,996,057.69	22,073,365.69	2,020,370.14	1,922,252.90
Ἐξωτερ. ληγρ.	Ἀντίτιμον μεταλλικὸν εἰς τὸ ἔξωτερικόν	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	19,539,458.09	68,778,575.42	52,902,036.80	21,119,669.96
Ἀδελφον πρὸς τὴν Ἑλλ.	Ποσὶν ἐκδοθέντων Ἑθν. Δαν. εἰς χρ. Ἑλλ. Σιδηρ. 4 οῦ τοῦ 1902.	Ἐξωτερικὰ καὶ μονοδράχμια	68,778,575.42	23,767,036.80	20,908,798.28	2,728,9